

RYSÄKALASTUS

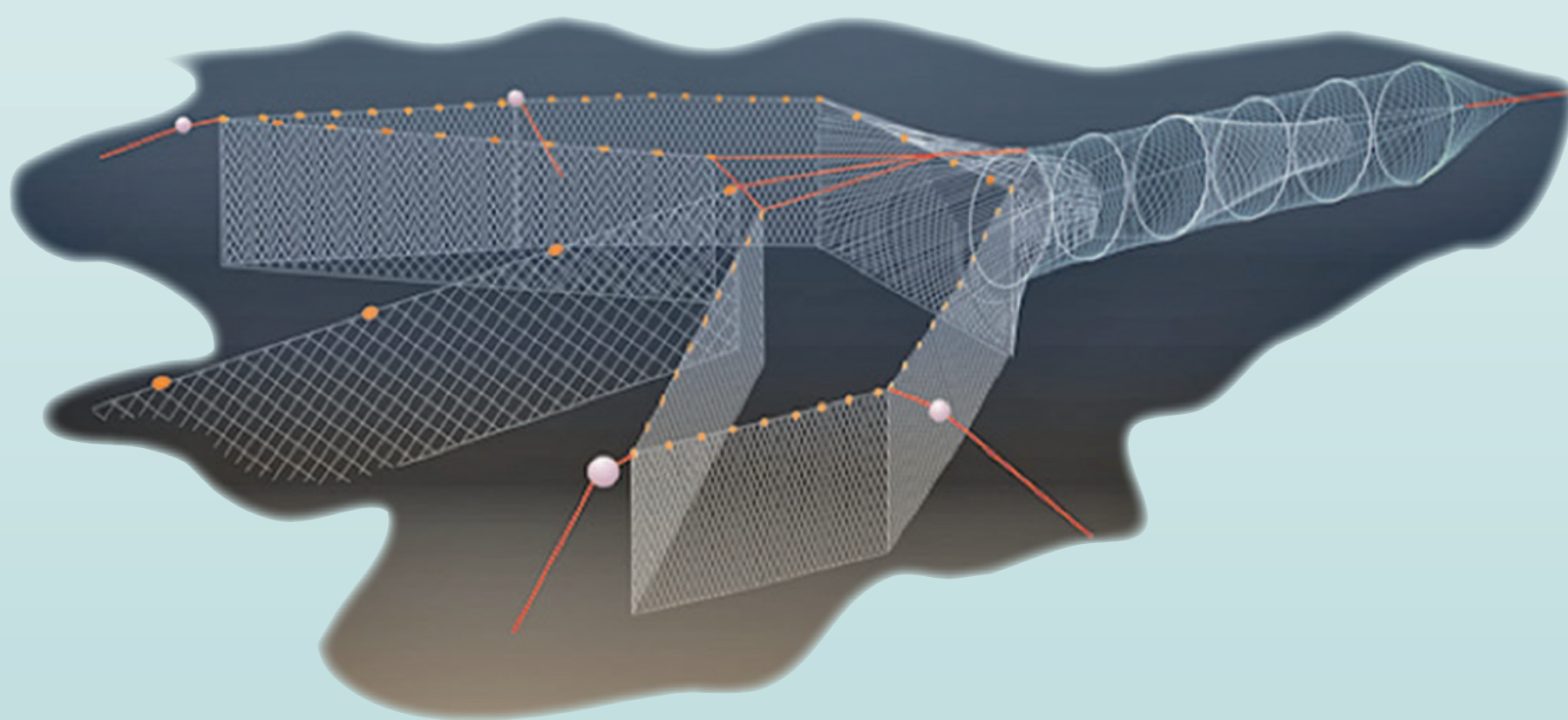
Rysä on katiskan sukua oleva kalanpyydys, joka on Suomessa ollut käytössä jo 1500-luvulla. Rysän malli on pysynyt perinteisenä vuosisadasta toiseen.

Rysässä oli alun perin puiset kaaret eli vanteet. Näiden vanteiden ympärille pingotettiin verkko. Rysässä on vaihteleva määrä nieluja ja myös malli on vaihdellut kalastusolosuhteiden mukaan. Ns. isorysien suuaukko, uloin vanne, on yli 1,5 metriä, pienemmät rysät ovat yleensä n. metrin vanteella varustettuja.

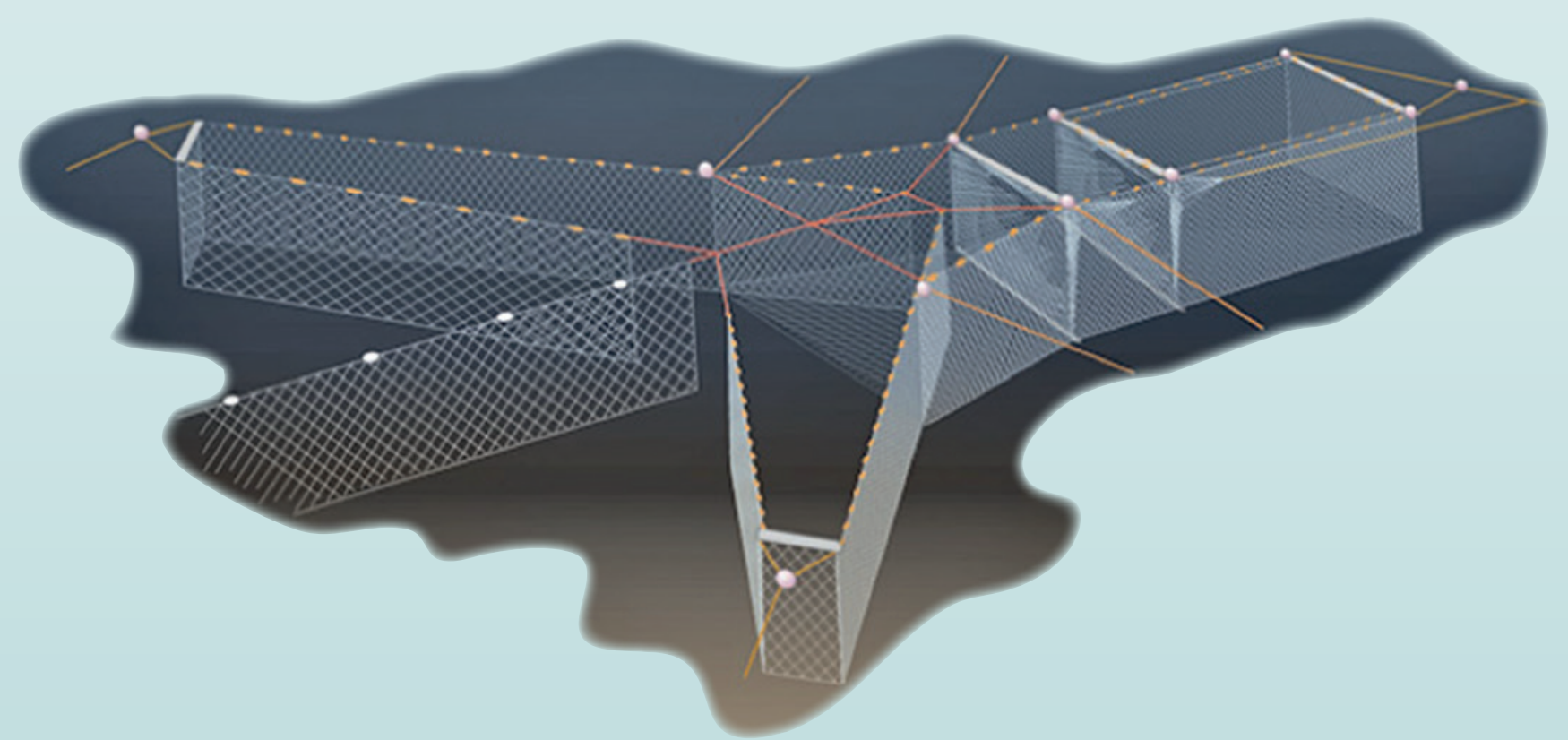
Sisävesien rysät voidaan jakaa kahteen ryhmään, pienemmät luokkirysät sekä isommat ns. potkuryvät. Potku eli siipi on suuaukosta lähtevä verkkoaita, joka ohjaa kalat rysään. Hauen ja mateen pyyntiin käytetään luokkirysä, samoin joissa nousukalojen pyyntiin. Sisävesillä käytetään myös isoja avorysiä

etenkin muikun ja siian pyynnissä. Suomukalojen pyynnissä käytetään potkurysä. Erikoisemmat pysyryvät mateiden pyyntiin ja pienet ankeriasryvät lisäävät rysätyyppien määrää. Merellä silakanpyynnissä käytetään ns. paunetti- eli avorysiä, jonka avoimeen peräosaan mahtuu suurikin saalis ehjänä. Laxfälla on Merenkurkun alueella käyttöönotettu avorysi lohenpyyntiin.

Paras rysäkalastuksen aika on viileiden vesien aikaan alkukesästä. Myöhemmin vesien lämmettyä rysät likaantuvat ja saalismäärät laskevat. Rysäpyynti ei vahingoita kaloja ja rysästä on helppo päästää alimittaiset kalat takaisin kasvamaan.

Lahtirysä – pyyntikorkeus 1,5 m.

”Paunetti” eli päältä avoin rysä – pyyntikorkeus 2 m.

Kuvat: Kivikangas Oy

